

Enotni sklad za reševanje (SRF)

Enotni sklad za reševanje¹ je v lasti Enotnega odbora za reševanje (SRB). Ta lahko Enotnemu odboru za reševanje omogoči uspešno in učinkovito uporabo orodij in pooblastil za reševanje. Pripomore lahko k temu, da finančna industrija denarno podpre stabilizacijo finančnega sistema. Enotni sklad za reševanje je sestavljen iz prispevkov kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij iz 19 sodelujočih držav članic v bančni uniji. Postopoma bo vzpostavljen v naslednjih osmih letih (2016–2023). Določeno ciljno raven v višini najmanj 1 % zneska kritih vlog vseh kreditnih institucij znotraj bančne unije naj bi dosegel do 31. decembra 2023.

Osnovni podatki Prispevno obdobje 2019

- **Ciljna raven:** Enotni odbor za reševanje (SRB) je za doseg vsaj 1 % skupnega zneska kritih vlog na euroobmočju do 31. decembra 2023 kot ciljno raven za leto 2019 določil 1/8 od 1,15 % povprečnega zneska kritih vlog v letu 2018 (izračunano četrletno) vseh kreditnih institucij z dovoljenjem na euroobmočju. Zato znaša ciljna raven za leto 2019 **8,313 milijarde EUR**, kar je 2,7 % več kot leta 2018. Ciljna letna raven se je povečala zgolj zaradi letnega povečanja kritih vlog na euroobmočju.
- **Znesek, ki ga je treba zbrati:** ob upoštevanju odbitkov prispevkov za leto 2015 ter vpliva preoblikovanih in popravljenih informacij znaša skupni znesek predhodnih prispevkov za leto 2019, ki jih je treba prenesti v enotni sklad za reševanje, **7,819 milijarde EUR**.
- **Obseg:** leta 2019 je enotni sklad za reševanje obsegal 3 186 institucij (v primerjavi s 3 315 institucijami v letu 2018).
- **Metoda izračuna:** 49 % institucij je majhnih in plača pavšalni prispevek (njihova bilančna vsota je nižja od 1 milijarde EUR), 29 % je srednje velikih institucij (katerih bilančna vsota ne presega 3 milijarde EUR), 22 % je velikih institucij, pri katerih je prispevek prilagojen tveganju (in plačajo 97 % zneska), pri preostalih pa se zaradi njihovega poslovnega modela uporabi posebna metoda obračuna. Razporeditev se v primerjavi z letom 2018 ni bistveno spremenila.
- **Faktor prilagoditve tveganjem:** leta 2019 je lahko Enotni odbor za reševanje zaradi ustrezne ravni uskladitve pri nadzornem poročanju v izračun faktorja prilagoditve tveganjem dodal kazalnik tveganja „delež medbančnih posojil in vlog v EU“, kljub temu pa raven uskladitve ne zadostuje za uvedbo celotne metodologije². Naslednji kazalniki tveganja se niso uporabili:

¹ Ustanovljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje).

² Stebri in kazalniki tveganja so opisani v členu 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.

- steber tveganja I: kapital in kvalificirane obveznosti institucije, ki presegajo MREL (minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti);
 - steber tveganja II: količnik neto stabilnih virov financiranja (NSFR);
 - steber tveganja IV: kompleksnost in rešljivost.
- **Prispevki za leto 2019 v primerjavi z letom 2018:** V prispevnem obdobju 2019 so glavno gonilo sprememb v višini predhodnih prispevkov relativne spremembe velikosti (osnovni letni prispevek³). V prispevnem obdobju 2018 je bilo drugače, saj je takrat imelo pomemben učinek povečanje koeficienta za izračun ciljne ravni (z 1,05 % na 1,15 %). V prispevnem obdobju 2019 koeficient še vedno znaša 1,15 %. Druga gonila so:
 - **postopno uvajanje obračunavanja v sklopu enotnega mehanizma za reševanje (EMR) v začetnem obdobju (2016–2023):** leta 2019 znašata uteži v okviru DSRB/EMR 26,67 %/73,33 % namesto 33,33 %/66,67 % kot leta 2018. Zaradi te spremembe se lahko zvišajo prispevki za institucije v državah z razmeroma nizko utežjo z vidika kritih vlog in za razmeroma večje institucije;
 - **sprememba faktorja prilagoditve tveganjem:** zvišanje faktorja prilagoditve tveganjem (na nacionalni ravni in ravni euroobmočja) ne povzroči nujno zvišanja prispevkov (in obratno). Sprememba je odvisna od spremembe faktorja prilagoditve tveganjem vseh drugih institucij;
- skupni učinek gonilnih sil ni znan vnaprej:** odvisen je od kombinacije vplivov, značilnih za posamezno državo in institucijo. Prispevki v enotni sklad za reševanje se obračunavajo relativno, učinek gonilnikov na posamezno institucijo pa je odvisen od države, v kateri ima institucija sedež in od relativne pozicije institucije z vidika velikosti in tveganosti.
- **Naslednje stopnje prispevnega obdobja za leto 2019 so:**
 - **1. maj 2019:** obveščanje institucij;
 - **28. junij 2019:** nacionalni organi za reševanje prispevke prenesejo na Enotni odbor za reševanje. Nacionalni organi za reševanje bodo prispevno obdobje opredelili med 1. majem in 27. junijem 2019.

Za več informacij o enotnem skladu za reševanje si oglejte srb.europa.eu

³ „Osnovni letni prispevek“ je opredeljen kot celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, po potrebi prilagojene v skladu s členom 5 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.